

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Leonti Ion și de ultimul, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 03 martie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Leonti Ion Alexandru, născut la 10 septembrie 1993, domiciliat în satul Ustia, raionul Orhei.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.08.2014 - 03.03.2016;

instanța de apel: 19.04.2016 - 11.05.2016;

instanța de recurs: 06.07.2016 - 17.08.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinței Judecătoriei Orhei din 03 martie 2016, Leonti Ion, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2). lit. b), f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Leonti Ion, pedeapsa stabilită în prezenta cauză, se adaugă parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 03 decembrie 2014 în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, sub formă de doi ani închisoare și pedeapsa definitivă spre executare lui Leonti Ion, i s-a stabilit 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, la 11 decembrie 2013, aproximativ la orele 19:00, Leonti Ion, împreună cu Ciloci Lilian, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționînd de comun acord și prin prealabilă, împărțind între ei rolurile, prin care primul urma nemijlocit să acționeze, iar ultimul în caz de necesitate să contribuie în vederea realizării scopului comun, conștientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, în timp ce se deplasau pe str. M. Sadoveanu, or. Orhei, s-au apropiat de Lupan Cristina pe neașteptate și intenționat, în mod deschis, au sustras de la ultima gentuța personală în valoare de 600 lei, în care era un telefon mobil de model „Nokia” în valoare de 1 200 lei, portmoneul în care erau bani în sumă de 100 lei și produse cosmetice în valoare de 1 500 lei, după care împreună cu Ciloci Lilian, cu bunurile sustrate, au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzînd astfel părții vătămate Lupan Cristina un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 3 400 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Leonti Ion a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri prin care

inculpatul să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, dînsul este nevinovat, iar acest fapt se probează prin mai multe probe care vor fi administrate în instanța de apel.

3.1. A declarat apel suplimentar și avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Leonti Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, pe motiv că, fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- învinuirea adusă inculpatului este bazată în exclusivitate pe declarațiile condamnatului Ciloci Lilian, nefiind confirmată prin declarațiile părții vătămate, martorilor sau prin alte probe. Mai mult, potrivit declarațiilor oferite în instanța de fond, nici un martor nu l-a identificat nemijlocit pe Leonti Ion, în calitate de coautor al infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal;

- declarațiile oferite de Ciloci Lilian, în partea recunoașterii inculpatului Leonti Ion ca una din persoanele care ar fi avut intenția de a înlesni sustragerea genții victimei, nu sunt pertinente și concludente, iar pe cale de consecință nu corespund art. 95 Cod de procedură penală, de aceea nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece sunt combătute prin declarațiile martorilor audiați în judecată;

- din declarațiile părții vătămate rezultă că, aceasta a fost atacată de o singură persoană, și anume de Ciloci Lilian, iar despre a doua persoană, care se presupune că ar fi fost împreună cu făptașul, partea vătămată i-a văzut doar umbra, fără a indica asupra semnelor distinctive care l-ar incrimina pe Leonti Ion;

- potrivit declarațiilor martorului Cevaga Valentina care este mama victimei, geanta a fost sustrasă nu de Leonti Ion, dar de un alt băiat, confirmînd că de victimă s-a apropiat doar o singură persoană, nu două după cum se invocă în sentință;

- martorul Lefter Roman la fel a declarat că, doar Ciloci Lilian a sustras geanta victimei, iar nemijlocit pe Leonti Ion nu l-a văzut la locul comiterii infracțiunii;

- inculpatul nu și-a recunoscut vina, iar depozițiile acestuia asupra nevinovăției sunt confirmate de către mama părții vătămate care s-a aflat în nemijlocita apropiere de victimă cînd s-a comis infracțiunea, aceasta comunicînd că persoana care a sustras geanta este Ciloci Lilian, iar pe Leonti Ion aceasta nu l-a văzut la locul comiterii infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de inculpatul Leonti Ion și de avocatul Lupan Vădim în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, inculpatul Leonti Ion Alexandru fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că, în anul 2013 în luna ianuarie, se afla în orașul Orhei și s-a întîlnit întîmplător cu cunoscutul său, Ciloci Lilian, cu care au învățat în aceeași școală. Au stat puțin de vorbă după care acesta i-a propus să meargă într-un bar din apropiere de piața centrală a orașului Orhei, unde urmau să servească băuturi alcoolice. El a acceptat propunerea acestuia și împreună au băut bere pînă aproape de ora 19:00, cînd s-au decis să plece la domiciliile lor.

Astfel ei au ieșit din bar și în fața barului s-au despărțit. El s-a pornit spre gara auto pentru a pleca acasă în s. Ustia, r-nul Orhei, dar nu mai era transport în acea

direcție și a plecat în satul Pelivan. Ce a făcut Lilian Ciloci mai departe, el nu cunoaște și de ce spune că a răpit gentuța împreună cu el tot nu știe. A doua zi l-a telefonat Ciloci Lilian, ca să se prezinte la poliție, după care i-a și sunat un polițist și i-a zis să se prezinte la poliție;

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Leonti Ion Alexandru a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

Necătfînd la faptul că, inculpatul Leonti Ion Alexandru vina pe învinuirea adusă nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimului este dovedită prin următoarele mijloace de probă:

- declarațiile părții vătămate Lupan Cristina care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a indicat că, pe 11 decembrie 2013, pe la orele 19:00, împreună cu mama sa, mergea spre casă în or. Orhei, str. M. Sadoveanu. Avea în mână o geantă și doi băieți pe neașteptate s-au apropiat de ele de la spate și unul, cînd a ajuns în dreptul ei, i-a smuls din mîină geanta, după care a fugit înainte, iar cel din spate, care era foarte aproape de ea, a fugit înapoi, adică în direcție opusă. În acel moment mama ei s-a oprit în loc, iar ea a început a fugi după infractor, totodată strigînd după ajutor. Strigătele ei au fost auzite de doi băieți, care se aflau afară la scara blocului de locuit și în momentul cînd infractorul a ajuns în apropiere de ei, s-au năpustit asupra lui și l-au reținut. Ea s-a apropiat de ei, cei ce l-au reținut, i-au întors geanta, l-au ținut pe infractor și a telefonat la poliție, care în scurt timp a venit la fața locului. Între timp, ea a aflat că persoana care a jefuit-o se numește Ciloci Lilian, iar cealaltă persoană nu a fost reținută;

- declarațiile martorului Ciloci Lilian care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a indicat că, la 11 decembrie 2013 s-a întîlnit cu Leonti Ion în orașul Orhei și au mers la barul „Draiv”, unde au consumat băuturi alcoolice. Cînd au ieșit din bar pe stradă mergeau două doamne și le-a venit ideea de a sustrage geanta de la una din doamne, dar concret cine a venit cu această propunere nu-și amintește, deoarece era beat. El a sustras geanta și împreună cu Leonti Ion au fugit. Doamna a început a striga și el speriindu-se, a aruncat geanta. Cu Leonti Ion înainte de a sustrage geanta s-au înțeleș că cine va reuși primul acela va lua geanta și vor împărți banii care vor fi în geantă. S-au apropiat de doamne împreună, amîndoi odată, dar el a întins mîina și a luat geanta;

- declarațiile martorului Cevaga Valentina care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, la sfîrșitul lunii decembrie a anului 2013 a venit în ospetie la fiica sa Lupan Cristina în Orhei. Pe la ora 18:30, fiica sa a întîlnit-o în centul orașului Orhei și au mers împreună la magazin. Mergînd pe stradă a observat cum un băiat i-a luat fiicei sale geanta, însă nu era Leonti Ion, fiind un alt băiat. Fiica sa Lupan Cristina a început a fugi după băiatul care a sustras geanta. Lîngă casa din apropiere stăteau niște băieți, care l-au prins pe acel băiat care fugea cu geanta. Cînd s-a întors, a observat în spatele lor o persoană care se îndepărta de ele, însă nu cunoaște dacă era împreună cu băiatul care a sustras geanta. La fel, a mai declarat faptul că are probleme de sănătate și nu prea își amintește exact cum a decurs furtul, deoarece i-a decedat soțul și se află și la moment în stare stresată, iar cazului dat nu a atras o atenție deosebită, pentru a-l memora, deoarece geanta cu toate bunurile i-au fost întoarse fiicei sale pe loc, neavînd de suferit careva prejudicii;

- declarațiile martorului Lefter Roman care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, la 11 decembrie 2013 între orele 19:00-20:00,

împreună cu prietenul său Melnic Oleg și două cunoscute, erau în orașul Orhei, strada M. Sadoveanu 24, când au văzut cum spre ei alerga un băiat, care avea în mână o geantă, iar după el alerga o femeie care striga după ajutor. Atunci el și-a dat seama că geanta din mâna băiatului ar putea fi sustrasă de la această femeie. El s-a luat la fugă după acesta și l-a reținut. În același timp în ajutor i-a venit și prietenul său Oleg, de ei apropiindu-se femeia de la care a fost sustrasă geanta. Ea a telefonat la poliție. A văzut și cum de la fața locului a mai fugit un băiat în altă direcție;

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 11 decembrie 2013 prin care Lupan Cristina, fiind preîntâmpinată de răspundere penală pe care o poartă în caz de denunțare falsă, în conformitate cu art. 311 Cod Penal, a solicitat atragerea la răspundere penală a persoanelor ei necunoscut, care la 11.12.2013, aproximativ la orele 19:00, în mod deschis, i-au sustras geanta personală, în care erau bunurile sale în valoare totală de 3 400 lei, fiindu-i astfel cauzat un prejudiciu material considerabil;

- conținutul înștiințării „902” înregistrată la 11 decembrie 2013 în Unitatea de Gardă a IP Orhei cu nr. 8074, prin care se certifică faptul solicitării poliției de către Lupan Cristina, căreia i-a fost sustrasă deschis geanta personal;

- procesul-verbal de confruntare din 19 decembrie 2013, efectuată între Ciloci Lilian și Leonti Ion, în care se confirmă de către Ciloci Lilian că între el și Leonti Ion, înainte de comiterea jafului a existat o înțelegere prealabilă.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Leonti Ion încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal — jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal (jaful) se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că, ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni (pct. 4 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor).

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis.

Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă. în primul rînd, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special — a scopului de cupiditate.

Cu referire la stabilirea vinovăției inculpatului Leonti Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, instanța de apel a

constatat că, instanța de fond corect a apreciat probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, probe care pot fi apreciate prin coroborare și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului Leonti Ion în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, în ceea ce privește declarațiile părții vătămate Lupan Cristina instanța de apel consideră că, acestea sunt pertinente și concludente și care pot fi puse la baza sentinței de condamnare, reținând în acest sens că, partea vătămată a indicat că, pe neașteptate de ea s-au apropiat doi băieți și unul din ei, când a ajuns în dreptul ei, i-a smuls din mână geanta, după care a fugit înainte, iar cel din spate, care era foarte aproape de ea, a fugit înapoi, adică în direcție opusă. Ea a fugit după infractor, totodată strigând după ajutor. Strigătele ei au fost auzite de doi băieți, care se aflau la scara blocului și în momentul când infractorul a ajuns în apropiere de ei, s-au năpustit asupra lui și l-au reținut. Între timp, ea a aflat că persoana care a jefuit-o se numește Ciloci Lilian, iar cealaltă persoană nu a fost reținută.

Pertinența și concludența declarațiilor părții vătămate Lupan Cristina se apreciază prin coroborare cu declarațiile martorului Cevaga Valentina, care a indicat că, a observat cum un băiat i-a luat fiicei sale geanta, însă nu a fost Leonti Ion, fiind un alt băiat. Fiica sa, Lupan Cristina a început să fugă după acel băiat care a sustras geanta. Lângă casa din apropiere stăteau niște băieți, care l-au prins pe acel băiat care fugea cu geanta. Când s-a întors a observat în spatele lor o persoană care se îndepărta de ele, însă nu cunoaște dacă era împreună cu băiatul care a sustras geanta.

La fel, declarațiile părții vătămate Lupan Cristina, instanța de apel le apreciază prin coroborare cu declarațiile martorului Lefter Roman care a indicat că, a văzut cum spre el alerga un băiat, care avea în mână o geantă, iar după el alerga o fată care striga după ajutor. Atunci el, și-a dat seama că geanta ar putea fi sustrasă de la această fată și s-a luat la fugă după acel băiat și l-a reținut. A văzut cum de la fața locului a mai fugit un băiat în altă direcție.

Instanța de apel va respinge argumentele avocatului Lupan Vadim care a indicat că, nevinovăția inculpatului se probează inclusiv pe declarațiile martorului Lefter Roman care a indicat că, doar Ciloci Lilian a sustras geanta, iar pe Leonti Ion nu l-a văzut la locul comiterii infracțiunii, precum și prin declarațiile martorului Cevaga Valentina care a indicat că, persoana care a sustras geanta este Ciloci Lilian, iar pe Leonti Ion nu l-a văzut la locul comiterii infracțiunii, deoarece în acest caz, declarațiile atât a părții vătămate Lupan Cristina, cât și a martorilor audiați în cadrul instanței de fond urmează a fi apreciate prin coroborare, or, instanța de apel a constatat că, Lupan Cristina a indicat „... de ea s-au apropiat doi băieți, unul din ei i-a sustras geanta, care s-a dovedit a fi Ciloci Lilian, însă atât partea vătămată, cât și martorii Lefter Roman și Cevaga Valentina au indicat că, au observat cum de la fața locului a mai fugit un băiat în altă direcție”.

În acest sens, declarațiile părții vătămate Cristina Lupan și a martorilor Lefter Roman și Cevaga Valentina urmează a fi apreciate prin coroborare cu declarațiile martorului Ciloci Lilian care a indicat că, pe 11 decembrie 2013 s-a întâlnit cu Leonti Ion, cu care au consumat băuturi alcoolice. Când au ieșit din bar au văzut că pe stradă mergeau două doamne și le-a venit ideea de a sustrage geanta de la una din doamne. A indicat că, el a sustras geanta și împreună cu Leonti ion au fugit. Doamna a început a striga și el sperându-se a aruncat geanta. Cu Leonti Ion înainte de a sustrage geanta,

s-au înțeles că cine va reuși primul acela va lua geanta, după care vor împărți banii care vor fi în geantă.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului Vadim Lupan care a indicat că, declarațiile date de Ciloci Lilian nu sunt pertinente și concludente, iar pe cale de consecință nu corespund art. 95 Cod procedură penală, or, instanța de apel a apreciat declarațiile acestui martor prin coroborare cu alte probe administrate la cauza penală, inclusiv declarațiile părții vătămate Cristina Lupan, declarațiile martorilor Lefter Roman, Cevaga Valentina.

Mai mult ca atât, instanța de apel reține că, prin sentința Judecătorei Orhei din 10 iulie 2014, Ciloci Llian a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, pentru faptul sustragerii în mod deschis a gentuței care aparținea părții vătămate Lupan Cristina. infracțiune care a fost realizată de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Leonti Ion;

În acest context, instanța de apel notează că, acuzatorul de stat a administrat suficiente probe care dovedesc faptul că. inculpatul Leonti Ion a săvârșit infracțiunea de jaf. de două persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile părții vătămate Lupan Cristina, infracțiune care a fost comisă împreună cu Ciloci Lilian, care au acționat de comun acord și prin înțelegere prealabilă, împărțind rolurile între ei, prin care primul urma nemijlocit să acționeze, iar ultimul în caz de necesitate să contribuie în vederea realizării scopului comun.

Astfel instanța de apel nu poate reține poziția apărării care a indicat că, martorii audiați în cadrul instanței de fond au indicat că, doar Ciloci Lilian a sustras geanta, respectiv, din aceste considerente ar urma să fie stabilit faptul că, inculpatul Leonti Ion nu a săvârșit infracțiunea imputată acestuia, or, din probele administrate și cercetate în cadrul instanței de fond și care au fost verificate în instanța de apel s-a constatat că, inculpatul Leonti Ion a acționat de comun acord cu Ciloci Lilian pentru a săvârși infracțiunea, iar faptul că, cel care a sustras nemijlocit geanta a fost Ciloci Lilian nu-l absolvă de răspundere penală pe inculpatul Leonti Ion, deoarece dînsul a acționat de comun acord cu Ciloci Lilian, după ce și-au împărțit rolurile, ambii s-au apropiat de partea vătămată Cristina Lupan, fapt confirmat de către ultima, urmînd Ciloci Lilian și Leonti Ion să împartă banii care urmau a fi în geanta sustrasă.

În contextul circumstanțelor menționate mai sus, instanța de apel constată că, vinovăția inculpatului Leonti Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), f) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, iar careva temeiuri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Leonti Ion, instanța de apel nu a stabilit.

5. Nefiind de acord hotărîrile menționate, avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Leonti Ion și ultimul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recursuri ordinare, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărîri prin care să fie dispusă achitarea lui Leonti Ion. Recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor. Totodată, menționează că, din declarațiile părții vătămate, a fost atacată de o singură persoană și anume Ciloci Lilian; potrivit declarațiilor martorilor Cevaga Valentina și Lefter Roman, geanta a fost sustrasă nu de Leonti Ion dar de un alt bărbat; inculpatul nu și-a recunoscut vina

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Leonti Ion și ultimul, prin care menționează că, este pe poziția respingerii acestor recursuri, deoarece recurenții invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Din textul deciziei rezultă că instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și această hotărîre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurentă.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal reține că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că apărarea cu inculpatul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Motivele aduse de către autorii recursurilor, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel.

Art. 430 Cod de procedură penală, prevede căror anume cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs pentru a fi preluată pentru examinare, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea de drept comisă de instanțele ierarhic inferioare în opinia celui care declară recursul.

Așadar, Colegiul penal verificînd textul recursului declarat, constată că recurenții în argumentarea acestora, expun aceleași argumente invocate la etapa judecării apelului și remarcă că instanța de apel greșit a reținut în sarcina lui vinovăția de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Totodată, recurentul mai invocă în recursul său ca temei de casare a hotărârilor adoptate de instanțele de fond pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că acest temei la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal menționează că, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal (jaful) se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că, ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni (pct. 4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor).

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis.

Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă. în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special — a scopului de cupiditate.

Cu referire la stabilirea vinovăției inculpatului Leonti Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, instanța de apel corect a apreciat probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, probe care pot fi apreciate prin coroborare și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului Leonti Ion în comiterea infracțiunii incriminate.

De asemenea, recurentul specifică că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, acordând mai mare prioritate celor în probarea învinuirii imputate, și anume, bazându-și soluția de menținere a condamnării pe declarațiile martorilor acuzării.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului Leonti Ion, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Cu referire la cele menționate de recurent precum că, inculpatul Leonti Ion nu se face nevinovat în cele incriminate lui, Colegiul penal menționează că, vinovăția acestuia se cuprind printr-un șir de probe menționate în prezenta decizie la pct. 4.1.

Or, probele expuse mai sus, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și Curtea nu are temei pentru achitarea inculpatului, deoarece argumentele apelantului nu și-au găsit confirmare.

Așadar, instanța de recurs menționează că, instanțele ierarhic inferioare, au constatat și au motivat argumentat că partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a fost concluzionat că fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și, întemeiat a pronunțat sentința de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art. 94 Cod de procedură penală, nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Deci, așa cum reiese în mod evident din actele dosarului, instanța de fond a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Față de cele ce preced, Colegiul penal ține să remarce că, în esență, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, cu privire la dispunerea achitării inculpatului, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel și, căroră instanțele le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii recurate nu s-au stabilit, or concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu se constată careva erori de drept, care ar putea servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator.

Referitor la motivul invocat pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nu argumentează recursul sub acest aspect și fără a menționa în baza cărei norme urma a fi încadrată fapta săvârșită de inculpat.

Rezultă, că recursul ordinar, sub aspectul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța

de fond și cea de apel în privința inculpatului Leonti Ion, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către recurenți.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Leonti Ion și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în cauza penală, în privința lui **Leonti Ion Alexandru**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțat integral la **26 august 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan